

**Pytanie wymagające odpowiedzi ustnej O-000153/2015
do Rady**

art. 128 Regulaminu PE

Bernd Lange, Salvatore Cicu

Komisji Handlu Międzynarodowego

Przedmiot: Konwencja ONZ dotycząca przejrzystości w umownych postępowaniach arbitrażowych między inwestorem a państwem

Tradycyjnie rozstrzyganie sporów między inwestorem a państwem (ISDS) przeprowadzane było na podstawie zasad arbitrażu handlowego, które mogą dotyczyć kwestii odnoszących się do polityki publicznej lub mieć wpływ na finanse publiczne. Większa przejrzystość w ramach arbitrażu ma zatem podstawowe znaczenie. Unia propagowała wielostronną konwencję, która przewidywałaby stosowanie zasad przejrzystości Komisji Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL) do ISDS wynikających z umów zawartych przed dniem 1 kwietnia 2014 r. Konwencja ONZ dotycząca przejrzystości w umownych postępowaniach arbitrażowych między inwestorem a państwem (konwencja z Mauritiusa) została przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 10 grudnia 2014 r. Podpisując tę konwencję, UE mogłaby stać się stroną konwencji jeśli chodzi o Traktat karty energetycznej oraz upoważnić państwa członkowskie do indywidualnego przystąpienia do konwencji w powiązaniu z ich dwustronnymi umowami inwestycyjnymi. Jednak ze względu na spór między Komisją i państwami członkowskimi dotyczący kwestii merytorycznych oraz procedur podejmowania decyzji, Unia nie mogła podpisać tej konwencji. (Dotąd konwencję podpisało za to we własnym imieniu osiem państw członkowskich. Państwa członkowskie potrzebują jednak upoważnienia, aby mogły stosować zasady przejrzystości UNCITRAL do aktualnych dwustronnych umów inwestycyjnych.) Traktat karty energetycznej jest wyłączony z zakresu stosowania tych zasad, co oznacza, że w tych przypadkach ISDS, w których Unia jest stroną pozwaną, a skarżący pochodzi z państwa spoza UE, nie ma możliwości stosowania tych zasad przejrzystości. W tych przypadkach, w których państwa członkowskie są stroną pozwaną, zasady te będą miały zastosowanie tylko do tych państw, które podpisały konwencję. Jest to głęboko niepokojąca sytuacja, gdyż Traktat karty energetycznej stał się w ostatnich latach traktatem, na mocy którego wszczęto najwięcej spraw ISDS na świecie. Uwzględniając obecną patową sytuację, czy Prezydencja mogłaby udzielić odpowiedzi na następujące pytania?

1. Czy Prezydencja wywiera presję na te państwa członkowskie, które blokują konwencję, tak aby umożliwić UE przystąpienie do niej?
2. Czy Prezydencja jest zdania, że ten brak spójności negatywnie odbija się na wizerunku Unii za granicą w zakresie, w jakim nie jest ona w stanie wdrożyć wielostronnego rozwiązania w celu zaradzenia pewnym praktycznym problemom w obecnym systemie regulującym rozstrzyganie sporów, za którym sama Unia się opowiadała?
3. Bez uszczerbku dla wszelkich przyszłych udoskonaleń międzynarodowego systemu ochrony inwestycji, czy Prezydencja zobowiąże się do działania na rzecz doprowadzenia do sytuacji, w której wszystkie państwa członkowskie stosować będą zasad przejrzystości do wszystkich już obowiązujących dwustronnych umów inwestycyjnych?

Przedłożone: 1.12.2015

Przekazane: 2.12.2015

Termin na udzielenie odpowiedzi: 23.12.2015